

Kristuksen Ruumis Ja Pedon Pää

Mokoma

Väittävät, pieni on kaunista
Silti puhuvat suuria
Tekevät kaikesta lukuja
Tutkivat syitä ja suhteita
Käskevät ymmärtää kaikkea
Antamaan kaikelle arvonsa
Ja vaikken piittäisi laisinkaan
En voi valita toisinkaan

Onnekas ken tajuaa
Yksi kirkas ajatus peittoaa sata sumeaa
Viisaus sillä seuranaan
Joka arvauksien sijaan
Pitää mölyt mahassaan

Saavat luottamaan sanaansa
Luovat uusia tarpeita
Valtaavat vuoren huippuja
Käyvät kuussa ja marsissa
Keksivät uusia aseita
Sen perään uusia salvoja
Saavat pelkäämään Jumalaa
Kunnes ei sellaista olekkaan

Luulin olevani yksin
Kipeästi seuraa kaipasin
Nyt tiedän etten ole yksin
Vaan enpä seuraa enää kaipaisi

Onnekas ken tajuaa
Yksi ylväs ajatus peittoaa sata laimeaa
Järki sillä seuranaan
Joka arvauksien sijaan
Pitää mölyt mahassaan

Purkavat vanhaa ja kaunista
Kauppaavat uutta ja harmaata
Syöttävät suurta valhetta
Juottavat katkeraa kalkkia
Tahtoisin kieltää osani
Tahdon kieltää vastuuni
Kristuksen ruumis ja pedon pää
Voi kuinka ihmistä pelkäänkään